

De jeugd van...

HANS CORNELISSEN

In de rubriek De Jeugd Van... gaat Weekend elke week met een Bekende Nederlander terug naar zijn of haar roots. Deze week bladeren we door het fotoalbum van Hans Cornelissen (56). De acteur en theaterproducent experimenteerde in zijn tienerijd veel met blowen en kreeg zijn moeder bijna zo ver om ook een trekje te nemen. Hans kijkt met een warm gevoel terug op zijn jeugd en zijn ouders, die hij sinds anderhalf jaar moet missen.

DOOR FRANK WAALS

Hans Cornelissen werd op 15 juli 1956 geboren aan het Robert Kochplantsoen in de Amsterdamse wijk Watergraafsmeer. De eerste vier jaar van zijn leven groeide hij op in een buurt met veel bekenden aangezien zijn opa een aantal huizen bezat en deze verhuurde aan vrienden en familieleden. Het was een komen en gaan in huize Cornelissen, en dat was het ook bij de bureu. 'Zo woonden daar de zus van mijn vader - m'n tante - en heel veel kinderen met wie ik nu nog steeds bevriend ben', aldus Hans. 'Ons huis lag aan de Oosterbegraafplaats, dus dikwijls wandelden we daar. Het was, buiten de graven, gewoon een heel mooi park. Ik woon er inmiddels niet meer, maar nog steeds kom ik zo nu en dan

'Ik blowde me suf in de fietsenstal ling'

Hans' moeder als jonge vrouw van 22.

Als baby van 14 maanden.

Op z'n zevende, samen met de poes.

Samen met zijn vader tijdens een vakantie in Spanje toen hij 10 was.

op die begraafplaats. Zij het dan tegenwoordig omdat mijn beide ouders er nu vertoeven.' Op zijn vierde verhuisde Hans naar Naarden, waar hij zijn gehele verdere jeugd doormaakte. 'Daar in Amsterdam zat de wijk vol met jonggehuwden. Die mensen kregen allemaal kinderen en vertrokken daarna naar andere plekken met grotere woningen. Omdat ik enig kind ben gebleven, lag bij ons de reden van de verhuizing ergens anders. Mijn vader Gerard kreeg een baan bij de Chemische fabriek Naarden. Daar werkte hij zich in de loop der jaren op tot directielid, maar hij is zich ook altijd blijven bezighouden met het testen en beoordelen van

geur- en smaakstoffen. Pa had een briljante neus en was daarom één van de mensen die beslisten hoe bijvoorbeeld wasmiddel moest gaan ruiken.' Hans' vader Gerard was een sportieve, gelijkmatige man die erg uitging van het principe: wat ik niet ken, dat mis ik ook niet. Hij hield van 'reizen', maar dan wel steeds naar dezelfde plek... Tien jaar lang ging het gezinnetje op vakantie naar Zandvoort en vervolgens tien jaar lang naar Palamos in Spanje. Aan de Costa Brava huurden ze dan, samen met twintig andere familieleden, elke zomer een groot huis om met z'n allen in te vertoeven.

Rechtlijnig

Hans: 'Eén keer zijn we gaan kamperen op Terschelling, maar dat vonden we helemaal niks. Later, toen ik volwassen was en op mezelf woonde, gingen mijn ouders drie keer per jaar op vakantie. Maar ook dan weer steevast naar dezelfde plekken. Dertig jaar lang bezochten

ze in februari Lanzaote, in juni Cyprus en in oktober Kreta.' Connie, de moeder van Hans, was een heel moderne, ruimdenkende en bovenal knappe vrouw. 'Ook was ze heel wijs. Mensen waren erg op haar gesteld', gaat Hans verder. 'Van haar heb ik het creatieve, want zij zong en kon waanzinnig goed piano spelen. Ze heeft er alleen op professioneel vlak nooit iets mee gedaan, buiten het jaarlijkse optreden met het koor van de kerk tijdens de Matthäus Passion. Bach draalden wij thuis namelijk regelmatig. Van mijn vader heb ik het zakelijke en rechtlijnige. Al deel ik dan weer niet zijn overtuiging dat ik niet mis wat ik niet ken. Een broer of zus heb ik nooit gemist tijdens mijn jeugd, maar in de periode dat mijn beide ouders ziek werden des te meer. Ik hoor wel eens dat broers en zussen elkaar

de tent uitvechten, maar ik denk toch liever aan zo'n grote Toscaanse familie in Italië aan een grote tafel met veel spaghetti. Dat is natuurlijk niet overal zo, maar het is wel een mooi plaatje. Mijn vader en moeder zijn allebei heel erg lang krankzinnig fit en jong van uiterlijk gebleven, maar plotseling ging het in een rap tempo mis. Mijn vader kreeg eerst een herseninfarct. Hij heeft daarna nog vijftien jaar geleefd, waarvan de eerste tien jaar redelijk goed. Op

'MIJN VADER VOND: WAT IK NIET KEN, DAT MIS IK OOK NIET'

'HET CREATIEVE HEB IK VAN MIJN MOEDER'

Spannend, de eerste schooldag...

Op z'n 19de werd de eerste castingfoto van Hans gemaakt.

Op z'n 16de had Hans heel lang haar.

het laatst raakte hij echter zijn oriëntatievermogen kwijt en begon hij slechter te zien. Daardoor mocht hij bijvoorbeeld geen auto meer rijden. Mijn moeder heeft dat allemaal goed opgevangen door veel taken van hem over te nemen. Jarenlang hebben zij en ik voor mijn vader gezorgd die steeds passiever werd, totdat mijn moeder ineens kanker kreeg. Vijf jaar geleden overleed zij, zelfs nog eerder dan mijn vader. Die heeft het, net als ik, ontzettend moeilijk gehad met haar dood. Hij kreeg later nog een tia en daar een tweede herseninfarct overheen. De laatste vier jaar van zijn leven heeft hij in een verzorgingsflat gewoond. Daar waar ik met mijn moeder heel goed kon praten over haar angsten, de dood en haar wensen daarover, kon ik dat met mijn vader niet. Dat was nu eenmaal niet zo'n prater en eerlijk gezegd kon hij zulk soort onderwerpen in die laatste levensfase ook niet meer aan. Anderhalf jaar geleden blies hij zijn laatste adem uit. Wees worden is heftig, maar laten we wel reëel blijven, het is natuurlijk de bedoeling dat je je ouders overleeft. Daar ben ik heel nuchter in. Ik had er alleen zo graag met een broer of zus over willen praten en de zorg voor mijn ouders willen delen. Dat ging nu niet.' Tijdens zijn tienerjaren was Hans tot over zijn oren verliefd op Trees, een

meisje van de middelbare school. 'Ik was zestien en de leerlingen maakten voor zichzelf altijd een top 10 van leuke jongens of meisjes. Die wisselden we dan onderling uit. Bij Trees stond ik altijd wel in de top vijf, maar nooit op nummer één, haha. De liefde werd dus niet beantwoord en verder dan voorzichtig schuifelen op schoolfeesten kwam het dan ook niet.'

Wierook

Tot zijn achttiende heeft Hans niet gerookt omdat zijn vader had beloofd hem een mooi geldbedrag te schenken als hij dat tot die leeftijd niet zou doen. 'En dat lukte. Alleen ben ik van dat geld op mijn achttiende verjaardag wel meteen sigaretten gaan kopen', lacht Hans. 'Op het Goois Lyceum experimenteerde ik in de jaren daarna vervolgens behoorlijk met joints en drugs. Ik heb flink geblowd. Dat begon al om acht uur 's morgens met een joint met vrienden in de fietsenstalling en ging dan de hele dag zo door. Thuis deed ik het ook, op mijn kamer die ik volledig zwart had geschilderd.

Tegen mijn moeder zei ik dan dat het zo rook door de brandende wierook. Zij was echter ook niet op haar achterhoofd gevallen en had op een gegeven moment wel door hoe de vork in de steel zat. 'Rook

dan maar gewoon hier op je kamer als je vader naar tennissen is. Dat heb ik liever dan dat je het ergens in een duister café doet', zei ze toen tegen me. Tot mijn verbazing heb ik haar zelfs bijna zo ver gekregen dat ze ook een trekje van mijn joint nam, maar dat heeft ze uiteindelijk toch maar niet gedaan.

Ik ben nu alweer vijf jaar gestopt met roken en moet er niets meer van hebben. Dat ik daar ooit zo verzet op ben geweest, bah! Mijn ouders waren echt top. Ze lieten me vanaf mijn vijftiende in het weekend ook af en toe een borreltje nemen. Niet te veel, maar zo nu en dan. 'Om er alvast aan te wennen', zeiden ze dan. 'Beter dát dan het op een dag ineens keihard op je bord krijgen'. Gelukkig is het blowen niet ten koste gegaan van school. Met zesjes heb ik me er altijd wel doorheen geknokt. Ik was slecht in wiskunde, maar erg goed in taal. Nederlands en Frans waren mijn topvakken, al ging Duits dan weer minder. Tijdens mijn schoolperiode werkte ik alleen tijdens vakanties. Kantoorklusjes en oppassen op kleine kinderen. Door het jaar heen had ik het daar namelijk te druk voor. Naast school zat ik ook in een cabaretgroepje. Daarmee brachten we dan actuele zaken onder de aandacht, zoals de hongersnood en de atoombom.'

Hans is inmiddels achtentwintig jaar

samen met zijn partner Tom Boudewijn. Deze sprak drie decennia geleden in eerste instantie af met een vriend van Hans voor een date. 'Die vriend vroeg mij echter langs te komen zodat hij niet alleen aan de bar zou staan. Ik was een soort reddingsboei voor hem en verliet de zaak weer toen het gesprek tussen die twee een beetje op gang was gekomen. Van een relatie tussen hen is het nooit gekomen en pas een jaar later kwam ik Tom zelf weer tegen. Ik nodigde hem uit eens naar een voorstelling van me te komen kijken en nu zijn we bijna dertig jaar en een fantastische relatie verder. Met die vriend van mij, die in eerste instantie een afspraakje met hem had, kunnen we er nu nog steeds hartelijk om lachen.' Kinderen heeft het stel nooit gekregen, waardoor ze nu vrij zijn om te gaan en te staan waar ze willen. 'Ik had nooit zoveel met kleine kinderen, maar gek genoeg de laatste jaren des te meer', aldus Hans. 'Hoe ouder ik word, hoe ontwapenender ik ze ga vinden. Dat had ik vroeger helemaal niet. Uiteindelijk zijn kinderen er nooit van gekomen. Maar ach, in het theater heb ik jonge artiesten, zoals Job Bovelander, Sabine Beens en Stefan de Kogel, die ik op artistiek gebied een beetje kan begeleiden en bijstaan. Dat zou je ook als een vaderrol kunnen zien.'